

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 025283 11 Kž
Brčko, 20.01.2011. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Ilje Klaić, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mensure Hadžić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu osumnjičenih M.G. iz O., R. S. i R.Ž. iz T., R. S. zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 232. stav 1. u vezi sa članom 54. i 31., Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, Ž.R. i krivičnog djela Navođenje na prostituciju iz člana 207. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 10/03) odlučujući o žalbama branilaca osumnjičenih, advokata Dragane Vuković iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta BiH i advokata Borislava Pisarević iz Brčkog, izjavljenim protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 o K 025283 11 Kpp od 17.01.2011. godine na sjednici vijeća održanoj dana 20.01.2011. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba branilaca osumnjičenih M.G. i R.Ž. se **DJELIMIČNO UVAŽAVAJU** i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 025283 11 Kpp od 17.01.2011. godine **PREINAČAVA**, pa se Prijedlog Tužilaštva Brčko distrikta BiH za određivanje pritvora na osnovu člana 132. stav 1. tačka b. i c. ZKP BD BiH **odbija**, dok se u preostalom dijelu žalbe **ODBIJAJU** kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj: 96 o K 025283 11 Kpp od 17.01.2011. godine prema osumnjičenim M.G. i R.Ž. (u daljem tekstu: osumnjičeni) određen je pritvor na osnovu člana 132. stav 1. tačka a., b. i c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 10/03,48/04 6/05, 14/07, 21/07, 2/08, 17/09, u daljem tekstu: ZKP BD BiH) u trajanju od mjesec dana, a ima se računati od momenta kada su osumnjičeni lišeni slobode.

Pritvor prema osumnjičenim je predložen iz razloga propisanih članom 132. stav 1. tačka a., b. i c. ZKP BD BiH, zbog postojanja okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva, zbog postojanja naročitih okolnosti koje ukazuju da će osumnjičeni ometati krivični postupak uticajem na svjedoke i iz razloga da će

ponoviti krivično djelo, a za to krivično djelo može se izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna.

Protiv navedenog rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu su blagovremeno izjavili branioci osumnjičenih zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a branilac osumnjičenog R.Ž. i zbog pogrešne primjene materijalnog prava i predlažu da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ukine pobijano rješenje i osumnjičene odmah puste na slobodu.

Žalbe su djelimično osnovane.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda u smislu člana 306. ZKP BD BiH i odlučio kao u dispozitivu iz slijedećih razloga:

Nisu osnovani žalbeni navodi branioca osumnjičenog M.G. kojim se ističe da se na ročištu za određivanje pritvora nije mogao detaljno očitovati o sadržaju dokaza koji su navedeni u obrazloženja rješenja, jer mu ti dokazi nisu dostavljeni uz prijedlog za određivanje pritvora.

Naime, nije sporna činjenica da je branilac osumnjičenog imao pravo na uvid u sadržaj dokaza na osnovu kojih se određuje pritvor za njegovog branjenika i da je od suda mogao zatražiti da izvrši uvid u iste. Međutim, branilac osumnjičenog M.G. ne navodi u žalbi da je od suda tražen uvid u dokaze, (koji nisu dostavljeni uz prijedlog za određivanje pritvora), a da je sud eventualno takav zahtjev odbio, kada bi svakako bilo povrijeđeno pravo na odbranu osumnjičenog.

S obzirom da iz takvih žalbenih navoda proizilazi da branilac osumnjičenog nije ni zahtjevao od suda uvid u dokaze (kao i eventualno dodatno vrijeme za analizu istih) ne može se ni u žalbenom postupku ta činjenica isticati kao procesni nedostatak koji je nastao prilikom donošenja pobijanog rješenja.

Tačan je žalbeni navod branioca osumnjičenog M.G. da prvostepeni sud u pobijanom rješenju navodi "pogrešnu" (u odnosu na kvalifikaciju Tužilaštva Bd BiH) pravnu kvalifikaciju krivičnog djela koje se tom osumnjičenom stavlja na teret, odnosno kvalifikuje ga u smislu odredbe člana 232. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ Bd BiH (kada se ovo djelo vrši u sastavu grupe). Međutim obrazloženje pobijane odluke sasvim argumentuje određivanje pritvora na osnovu pravne kvalifikacije koju je u prijedlogu za određivanje pritvora navelo Tužilaštvo Bd BiH, pa prethodno navedeno ne dovodi u pitanje pravilnost prvostepene odluke.

Neosnovano se navedenom žalbom dovodi u pitanje i postojanje osnovane sumnje u vezi izvršenja krivičnih djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga i Navođenje na prostituciju, jer osnovana sumnja upravo proizilazi iz izjava M.G. koje su date u Policiji Bd BiH, kao i izjave oštećene M.O., koji dokazi u korelaciji sa ostalim dokazima i po mišljenju ovog

suda daju dovoljnog uvjerenja za postojanje osnovane sumnje u konkretnom postupku za odedivanje pritvora. Takođe ovaj sud je mišljenja da je prema M.G. pravilno primjenjena odredba člana 132. stav 1. tačka a. ZKP Bd BiH, te da postoji opasnost od bjekstva osumnjičenog uvažavajući činjenice koje je sud utvrdio na strani 4 pasus 3, s tim da citiranje stava Evropskog suda za ljudska prava iz navedene odluke u žalbi branioca nema nikakve veza sa konkretnim činjeničnim stanjem, niti je takav stav primjenjiv u konkretnom slučaju (osumnjičeni M.G. nema prebivalište u B. niti je državljanin BiH).

Razmatrajući navode žalbe branioca osumnjičenog R.Ž. kojim se prvostepeno rješenje pobija u dijelu kojim je prema tom osumnjičenom određen pritvor na osnovu člana 132. stav 1. tačka a. ZKP Bd BiH, valja ukazati da isti takođe nisu osnovani. Utvrđenje prvostepenog suda na strani 4 pasus 3 pobijanog rješenja je valjan činjenični supstrat za primjenu člana 132. stav 1. tačka a. ZKP Bd BiH i prema tom osumnjičenom pa navodi žalbe da je osumnjičeni R.Ž. još uvijek državljanin BiH i da postupak oduzimanja državljanstva BiH i da poništenja dokumenata nije pravosnažno okončan, ne dovodi u pitanje postojanje okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva.

Međutim, osnovane su žalbe branilaca osumnjičenih kojim se ukazuje da nisu prezentovane činjenice, odnosno da određene činjenice ne prozilaze iz priloženih dokaza uz prijedlog za određivanje pritvora, a koje se tiču primjene člana 132. stav 1. tačka b. i c. ZKP Bd BiH. Po mišljenju ovog suda ne postoje naročite okolnosti da će osumnjičeni ometati krivični postupak uticajem na svjedoke, odnosno ne postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo, a za to krivično djelo se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Naime, pritvor iz razloga propisanih članom 132. tačka b. se može odrediti samo ako postoje konkretne činjenice koje ukazuju da su osumnjičeni uticali, pokušali da utiču ili da će eventualno uticati na svjedoke (ili drugi relevantni pokazatelji) i time ometati tok krivičnog postupka. Dakle, uticaj na svjedoke od strane osumnjičenih ne može se zasnivati na pretpostavkama i apstraktnim konstrukcijama koje proizilaze iz određenih činjenica, odnosno takav zaključak se ne može izvući samo iz činjenice da još uvijek nije saslušan svjedok sa nadimkom "M." (oštećena krivičnim djelom Navođenja na prostituciju), kao i da je identitet ovog svjedoka poznat osumnjičenim.

Utvrđenje prvostepenog suda u pogledu postojanja naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo (kao i navođenje tih činjenica u prijedlogu Tužilaštva Bd BiH) nisu po mišljenju ovog suda u dovoljnoj mjeri argumentovani priloženim dokazima koji opravdavaju određivanje pritvora po osnovu člana 132. stav 1. tačka c. ZKP Bd BiH. U konkretnom slučaju postoji osnovana sumnja da je postojao određeni vremenski kontinuitet izvršenja radnji krivičnog djela koje se osumnjičenim stavljaju na teret, ali iz priloženih dokaza (u ovoj fazi postupka), ne proizilazi da je taj vremenski kontinuitet takvog kvaliteta u pogledu učestalosti vršenja djela i

dužine trajanja (s tim da opet valja naglasiti da se radi samo o osnovanoj sumnji) dovoljan argument za primjenu člana 132. stav 1. tačka c. ZKP Bd BiH, istovremeno uvažavajući bitnu činjenicu da osumnjičeni nisu nikad pravosnažno osuđivani za istovrsno ili neko drugo krivično djelo.

U skladu sa predhodno iznesenim, valjalo je žalbe branilaca djelimično uvažiti i odlučiti kao u izreci rješenja a na osnovu člana 321. u vezi sa članom 322. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR,

Mensura Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Iljo Klaić